Lietas arhīva Nr. 1A-0270-20/2
ECLI:LV:ZRT:2020:1105.1A73027020.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jelgavā 2020.gada 16.novembrī

Zemgales rajona tiesa, tiesnese Iveta Salaka, rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kurā tiesvedība ierosināta, pamatojoties uz SIA "/Nosaukums/" sūdzību par Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes 2020.gada 11.marta lēmumu Nr.20/3/3-1114.

Aprakstošā daļa

[1] 2020.gada 21.janvārī Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes Satiksmes uzraudzības un koordinācijas biroja Fotoradaru nodaļa sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu – lēmumu Nr.CN00036265 (turpmāk – Protokols – Lēmums) par to, ka 2020.gada 3.janvārī plkst.13.09 transportlīdzeklis *PEUGEOT BOXER*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/ (turpmāk – Transportlīdzeklis), tika vadīts Salaspils novadā, autoceļa Rīga – Daugavpils – Krāslava – Baltkrievijas robeža (Patarnieki) (A6) 23,8.km (virzienā uz Ogri), pārkāpjot Autoceļu lietošanas nodevas likuma 2.panta pirmo daļu. Pārkāpums fiksēts ar tehniskiem līdzekļiem – TOLLCHECKER ROADSIDE Nr.GX019884.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK) 274.pantu, 275.panta pirmās daļas 1.punktu un Autoceļu lietošanas nodevas likuma 9.[1] panta pirmo un otro daļu SIA "/Nosaukums/" uzlikts naudas sods 500 *euro* apmērā par Latvijas APK 149.[40] panta otrajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu.

Par Protokolu – Lēmumu SIA "/Nosaukums/" (turpmāk arī sūdzības iesniedzējs) 2020.gada 29.janvārī iesniedza sūdzību Valsts policijā.

[2] Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvalde (turpmāk – VP GKPP SDP vai Iestāde), izskatot SIA "/Nosaukums/" sūdzību, 2020.gada 11.martā pieņēma lēmumu Nr.20/3/3-1114 "Par pārsūdzēto lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.CN00036265" (turpmāk – Lēmums), atstāt negrozītu Protokolu – Lēmumu, bet SIA "/Nosaukums/" sūdzību noraidīt.

Lēmumā secināts turpmāk minētais.

[2.1] Autoceļu lietošanas nodeva ir maksa par Latvijas galveno un reģionālo autoceļu izmantošanu, lai veicinātu to uzturēšanu un attīstību, kā arī, lai veicinātu videi draudzīgāku transportlīdzekļu izmantošanu.

Nodevu maksā par valsts galveno un reģionālo autoceļu posmu lietošanu (izņemot to šķērsošanu krustojumos un lietošanu apdzīvotās vietās) ar kravas transportlīdzekļiem, kuru pilna masa ir lielāka par 3000 kilogramiem, un kravas transportlīdzekļiem un to sastāviem, kuru pilna masa ir lielāka par 3500 kilogramiem.

Autoceļu lietošanas nodevas likuma 8.panta ceturtajā daļā noteikts, ka nodevas maksāšanas pārkāpumu var fiksēt ar Valsts policijas vai šā likuma 5.panta pirmajā daļā minēto institūciju, kuras administrē nodevu, rīcībā esošiem tehniskajiem līdzekļiem, neapturot transportlīdzekli. Kārtību, kādā izmanto tehniskos līdzekļus, nosaka Ministru kabinets.

Konkrētajā gadījumā pārkāpums fiksēts ar autoceļa lietošanas nodevas samaksas kontroles sistēmu TOLLCHECKER ROADSIDE Nr.GX019884.

No attēla, kas iegūts ar sistēmu TOLLCHECKER ROADSIDE Nr.GX019884, redzams, ka 2020.gada 3.janvārī plkst.13.09 pārkāpums ir fiksēts Transportlīdzeklim.

Atbilstoši transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā fiksētajai informācijai, Transportlīdzekļa veids ir kravas transporta furgons, pilna masa – 3500 kg.

Saskaņā ar Autoceļu lietošanas nodevas likuma 1.pielikumu par Valsts galvenā autoceļa (A6) Rīga – Daugavpils – Krāslava – Baltkrievijas robeža (Patarnieki) lietošanu no 0,0.kilometra līdz 306,5.kilometram, izņemot to šķērsošanu krustojumos un lietošanu apdzīvotās vietās, kuru robežas apzīmētas ar šā likuma 1.[1] pielikumā noteiktajām zīmēm, ir maksājama nodeva.

No lietā esošajiem materiāliem izriet, ka Protokolā – Lēmumā norādītajā laikā un vietā Transportlīdzeklis tika vadīts Salaspils novadā, autoceļa Rīga – Daugavpils – Krāslava – Baltkrievijas robeža (Patarnieki) (A6) 23,8.km (virzienā uz Ogri), tādējādi secināts, ka par konkrētā autoceļa posma lietošanu ar minēto transportlīdzekli bija jābūt samaksātai autoceļa lietošanas nodevai.

[2.2] Autoceļu lietošanas nodevas samaksu apliecina ieraksts transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā.

Atbilstoši tajā fiksētajai informācijai, autoceļu lietošanas nodevas maksājums par Transportlīdzekli veikts par periodu no 2019.gada 30.decembra plkst.00.00 līdz 2020.gada 31.janvārim plkst.23.59. Nākamais maksājums veikts par periodu no 2020.gada 3.janvāra plkst.23.55 līdz 2020.gada 4.janvāra plkst. 23.54.

No minētā secināts, ka 2020.gada 3.janvārī plkst.13.09 Transportlīdzeklim nebija veikta autoceļu lietošanas nodevas apmaksa.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 25.panta 3.[1] daļu transportlīdzekļa vadītājam ir pienākums pārliecināties, vai ir samaksāti tie normatīvajos aktos noteiktie nodokļi vai nodevas, kas maksājami pirms dalības ceļu satiksmē.

Iestāde norāda, ka minētā tiesību norma nosaka aizliegumu izmantot valsts galveno autoceļu posmus, ja nav veikta autoceļu lietošanas nodevas apmaksa.

[2.3] Attiecībā par sūdzības iesniedzēja argumentu, ka iegādājoties autoceļu lietošanas nodevu, kļūdaini tika reģistrēts vinjetes nodevas samaksas periods, Iestāde norāda, ka konkrētajā situācijā transportlīdzekļa vadītājam bija pienākums pārliecināties par autoceļu lietošanas nodevas esamību.

Iestāde norāda, ka ikviens, ievadot transportlīdzekļa reģistrācijas numuru interneta vietnē https://www.lvvignette.eu, var pārliecināties, vai par konkrēto transportlīdzekli ir samaksāta autoceļu lietošanas nodeva, līdz ar to tas ir katra uzņēmuma iekšējais darba organizācijas jautājums, kādā veidā tiek nodrošināta autoceļu lietošanas nodevas samaksas kontrole.

[2.4] Atbilstoši Latvijas APK 243.panta trešās daļas 4.punktam, ja administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais bez

papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādītiem uzskatāms fakts, ka persona zina vai tai vajadzēja zināt savus normatīvajos aktos paredzētos pienākumus.

Iestāde norāda, tas, ka sūdzības iesniedzējam nav bijis nodoma vai nolūka neievērot Autoceļu lietošanas nodevas likuma prasības, nevar būt par pamatu pārkāpēja atbrīvošanai no administratīvās atbildības, jo Latvijas APK 9.panta pirmā daļa noteic, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto valsts pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība. Tādējādi pat, ja pārvadātāja vaina izpaudusies neuzmanības formā, pārkāpums atzīstams par izdarītu.

Personas vainīguma princips likumā tiek definēts kā vainojama darbība vai bezdarbība. Tādējādi, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības ir jākonstatē personas vaina, kas izpaužas nodoma vai neuzmanības formā (personas subjektīvā attieksme pret iestājušās sekām).

Iestāde, izvērtējot sūdzībai pievienotos pielikumus, negūst pārliecību, ka uz administratīvā pārkāpuma brīdi Transportlīdzeklim būtu bijusi iegādāta autoceļu lietošanas nodeva, jo no pievienotās autoceļu lietošanas nodevas apliecinājuma ID.7799716 izdrukas un čeka Nr.#00016700 kopijas redzams, ka autoceļu lietošanas nodeva veikta par periodu no 2020.gada 3.janvāra plkst.23.55 līdz 2020.gada 4.janvārim plkst.23.54.

[2.5] Attiecībā par sūdzības iesniedzēja izteikto lūgumu atcelt ar Protokolu – Lēmumu uzlikto naudas sodu 500 *euro* apmērā, Iestāde norāda, ka Latvijas APK 239.pantā ir norādīti apstākļi, kad lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar uzsākt, bet iesāktā lietvedība ir jāizbeidz.

Iestāde, izvērtējot administratīvā pārkāpuma lietā esošos materiālus, secina, ka konkrētajā gadījumā nepastāv apstākļi, kad iesāktā lietvedība būtu jāizbeidz. Iestādei, pieņemot lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, ir tiesīga pieņemt tikai tādu lēmumu, kurš atbilst normatīvajam regulējumam. Valsts pārvaldes iestāde nav tiesīga pieņemt lēmumu par lietas izbeigšanu, ja normatīvais regulējums to neparedz.

[2.6] Iestāde, pēc iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem kopumā, novērtējot pierādījumus uzskata, ka Protokols – Lēmums sastādīts atbilstoši Autoceļu lietošanas nodevas likuma 9.^{1}panta pirmās un otrās daļas prasībām, kā arī administratīvais sods piemērots likumīgi un atbilstoši Latvijas APK 149.^{40} panta otrās daļas sankcijā noteiktajam.

Iestāde, ievērojot Latvijas APK 32.panta pirmajā daļā noteikto, ņemot vērā Latvijas APK 149.^{40} panta otrās daļas sankcijā paredzēto naudas sodu un Autoceļu lietošanas nodevas likuma 9.^{1} panta otrās daļas nosacījumus, atzīst, ka lietderības apsvērumu padziļināta izvērtēšana un iekļaušana lēmumā nav mērķtiecīga, jo nav iespējams mīkstināt administratīvo sodu.

[2.7] Lēmums pamatots ar Latvijas APK 287.panta pirmās daļas 1.punktu.

[3] 2020.gada 9.aprīlī Zemgales rajona tiesā (Jēkabpilī), bet pēc piekritības Zemgales rajona tiesā (Jelgavā) – 2020.gada 14.aprīlī saņemta SIA "/Nosaukums/" sūdzība, bet 2020.gada 19.maijā arī sūdzības papildinājumi, kuros norādīts, ka Lēmumu pārsūdz pilnā apmērā, lūdz atcelt Lēmumu un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu.

[3.1] Sūdzības iesniedzējs norāda, ka SIA "/Nosaukums/" valsts galvenos un reģionālos ceļus savas produkcijas nogādāšanai klientiem ar kravas transportlīdzekļiem izmanto 2-3 reizes nedēļā. SIA "/Nosaukums/" transportlīdzekļu vadītājiem kā pienākums pirms brauciena veikšanas ir noteikts – iegādāties vinjeti. Noteiktais pienākums no uzņēmuma transportlīdzekļu vadītāju puses tiek arī ievērots – katru rītu pirms brauciena tiek nopirkta vinjete ar derīguma termiņu uz diennakti (skat. pielikumā AS "Virši-A" izsniegto izdruku par autoceļu lietošanas nodevas iegādi Transportlīdzeklim).

2020.gada 3.janvārī, lai varētu veikt braucienu Jēkabpils – Jelgava – Rīga – Jēkabpils, SIA "/Nosaukums/" Transportlīdzekļa vadītājs no rīta plkst.06:21:27 AS "Virši-A" Varoņu ielā 10, Jēkabpilī, iegādājās autoceļu lietošanas atļauju – vinjeti (skat. pielikumā AS "Virši-A" 03.01.2020. čeku Nr.#00016700), norādot AS "Virši-A" operatoram – kasierim, ka autoceļu lietošanas atļaujai ir jāsāk darboties nekavējoties – ar tās iegādes brīdi.

Ņemot vērā, ka vinješu iegādi uzņēmuma transportlīdzekļu vadītāji veic nedēļā vairākas reizes konkrētai dienai un konkrētam braucienam, Transportlīdzekļa vadītājs pat iedomāties nevarēja, ka AS "Virši-A" operators vinjetes iegādes brīdī (03.01.2020. plkst.06:21:27) kļūdaini reģistrēs vinjetes nodevas samaksas periodu. Minētais atklājies tikai šobrīd, saņemot lēmumu par administratīvo sodu un pārbaudot grāmatvedībā esošos attaisnojuma dokumentus par vinjetes iegādi.

Faktiski vinjete bija nepieciešama ar darbības periodu no 03.01.2020. plkst.06.21 līdz 04.01.2020. 06.20 maršrutā Jēkabpils – Jelgava – Rīga –Jēkabpils (skat. Izdruku no Navirec sistēmas par Transportlīdzekļa maršrutu un kustības laiku 2020.gada 3.janvārī). Tieši AS "Virši-A" operatora kļūdainas rīcības dēļ, nodevas samaksas periods fiksēts kļūdaini – neatbilstoši transporta autoceļu lietojuma laikam. SIA "/Nosaukums/" nevienā brīdī nav bijis nodoma neievērot Autoceļu lietošanas nodevas likuma prasības.

[3.2] Iestāde Lēmumā nav vērtējusi subjektīvā nodoma iztrūkumu, to, ka administratīvais Protokols neatbilst Latvijas APK 248.panta otrās daļas nosacījumiem, tādējādi atsaucoties uz Latvijas APK 243.pantu, tas nav atzīstams par ticamu un neapšaubāmu pierādījumu lietā.

Judikatūra atzīts, ka administratīvā pārkāpuma protokols ir dokuments, kurā kompetenta amatpersona rakstveidā fiksē kādas personas prettiesiskas darbības, par kurām paredzēta administratīvā atbildība. Šis dokuments kā sākotnējā apsūdzība ir pamats turpmākai lietvedībai administratīvā pārkāpuma lietā.

[3.3] Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka nopērkot vinjeti, transportlīdzekļa vadītājs izpildīja savu pienākumu, saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 25.panta 3.^{1}daļu, t.i. pienākumu pārliecināties vai ir samaksāti tie normatīvajos aktos noteiktie nodokļi vai nodevas, kas maksājami pirms dalības ceļu satiksmē. Konkrētā gadījumā personas vaina nav konstatējama, jo vadītājam nebija nekāda nodoma vai neuzmanība, attieksme pret iestājušās sekām.

[3.4] Sūdzības iesniedzējs, atsaucoties uz Latvijas APK 239.panta 1.punktu, to citējot, norāda, ka visas šaubas par pārkāpēja vainu ir traktējamas iespējamam pārkāpējam par labu, to, ka ne Lēmumā, ne Protokolā nav precīzi norādīta SIA "/Nosaukums/" rīcība, kura būtu attiecināma uz Latvijas APK konkrēta panta vai likuma normas sastāvu (trūkst sastāva objektīvā puse) un liecina par izdarīto pārkāpumu. Sūdzības iesniedzējs secina, ka Lēmums ir atceļams kā prettiesisks, bet lietvedība lietā ir izbeidzama.

[3.5] Sūdzība pamatota ar Latvijas APK 1., 239.panta 1.punktu, 248., 272., 287.panta pirmās daļas 1.punktu, 289.^{1}pantu un 289.^{17}pantu.

[4] 2020.gada 29.oktobrī Iestādes pilnvarotā pārstāve sazinoties ar tiesas darbinieku izteica lūgumu, pamatojoties uz Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likumā noteiktajiem ierobežojumiem, izskatīt administratīvā pārkāpuma lietu bez Iestādes pilnvarotā pārstāvja klātbūtnes.

2020.gada 6.novembrī no Iestādes saņemts rakstveida iesniegums, kurā izteikts lūgums administratīvā pārkāpuma lietu izskatīt bez Iestādes pilnvarotā pārstāvja klātbūtnes. Norādīts, ka Iestāde sūdzību neatzīst pilnībā un uztur Lēmumā ietverto pamatojumu, lūdzot atstāt spēkā Iestādes Lēmumu.

[5] 2020.gada 4.novembrī Zemgales rajona tiesā no sūdzības iesniedzēja saņemts iesniegums, kurā izteikts lūgums, sakarā ar sūdzības iesniedzēja pilnvarotā pārstāvja slimību, izskatīt administratīvā pārkāpuma lietu bez SIA "/Nosaukums/" pilnvarotā pārstāvja klātbūtnes. Iesniegumā norādīts, ka sūdzības iesniedzējs uztur visus sūdzībā minētos argumentus.

Motīvu daļa

[6] Līdz ar Administratīvās atbildības likuma spēkā stāšanos 2020.gada 1.jūlijā spēku zaudēja Latvijas APK, taču atbilstoši Administratīvās atbildības likuma Pārejas noteikumu 2.punktam, procesuālās darbības, kas līdz š.g. 1.jūlijam uzsāktas saskaņā ar Latvijas APK, tiek pabeigtas Latvijas APK noteiktajā kārtībā un minētā kodeksa normas ir piemērojamas līdz attiecīgās administratīvā pārkāpuma lietvedības stadijas pabeigšanai.

[7] Tiesa nav konstatējusi Latvijas APK 289.^{12} panta pirmajā daļā norādītos apstākļus, kas ir par pamatu Iestādes Lēmuma atcelšanai.

[8] Tiesa, pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, SIA "/Nosaukums/" sūdzībā un tās papildinājumos izklāstītos argumentus un izvērtējusi pierādījumus to kopsakarā, atzīst, ka sūdzība nav pamatota un ir noraidāma šādu apsvērumu dēļ.

Latvijas APK 289.^{6} panta septītā daļa nosaka, ka izskatot sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā, tiesai cita starpā jāizlemj: vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu, vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību un kāds administratīvais sods piemērojams personai.

[9] Saskaņā ar Latvijas APK 9.pantu par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Lai personu varētu saukt pie administratīvās atbildības, nepieciešams ar pierādījumiem lietā konstatēt visas administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmes – objektu, objektīvo pusi, subjektu un subjektīvo pusi.

Saskaņā ar Latvijas APK 8.pantu persona, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir atbildīga saskaņā ar likumu, kas ir spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā un vietā.

Administratīvās atbildības likuma 4.panta otrā daļa noteic, ka normatīvajam aktam, kas atzīst administratīvo pārkāpumu par nesodāmu, mīkstina sodu vai ir citādi labvēlīgs personai, ja vien attiecīgajā likumā nav noteikts citādi, ir atpakaļejošs spēks, proti, tas attiecas uz pārkāpumiem, kas izdarīti pirms attiecīgā normatīvā akta spēkā stāšanās dienas.

[10] Saskaņā ar Autoceļu lietošanas nodevas likuma 1.pantā noteikto, autoceļu lietošanas nodevas mērķis ir valsts galveno un reģionālo autoceļu uzturēšanas un attīstības, kā arī videi draudzīgāku transportlīdzekļu izmantošanas veicināšana.

Atbilstoši Autoceļu lietošanas nodevas likuma 2.panta pirmajai daļai, nodevu maksā par šā likuma 1.pielikumā noteikto valsts galveno un reģionālo autoceļu posmu lietošanu (izņemot to šķērsošanu krustojumos un lietošanu apdzīvotās vietās, kuru robežas apzīmētas ar šā likuma 1.^{1} pielikumā noteiktajām ceļa zīmēm) ar šādiem kravas transportlīdzekļiem vai to sastāviem:

1) ar kravas transportlīdzekļiem, kuru pilna masa ir lielāka par 3000 kilogramiem;

2) ar kravas transportlīdzekļu sastāviem, kuru pilna masa ir lielāka par 3500 kilogramiem.

Minētā likuma 1.pielikuma 6.punktā ir iekļauts arī valsts galvenais autoceļš (A6) Rīga – Daugavpils – Krāslava – Baltkrievijas robeža (Patarnieki) no 0,0.kilometra līdz 306,5.kilometram, par kura lietošanu ir maksājama nodeva.

Latvijas APK 149.^{40} panta otrajā daļā paredzēta atbildība par likumā noteiktā valsts autoceļa posma lietošanu, ja autoceļu lietošanas nodeva nav samaksāta, uzliekot naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no simt astoņdesmit līdz trīssimt sešdesmit *euro*, bet pārvadātājam – no piecsimt līdz tūkstoš *euro*.

Izskatāmajā lietā SIA "/Nosaukums/" saukta pie administratīvās atbildības par Autoceļu lietošanas nodevas likuma 2.panta pirmās daļas pārkāpumu un tai piemērots naudas sods 500 *euro* apmērā saskaņā ar Latvijas APK 149.^{40} panta otro daļu.

Šobrīd atbildība par likumā noteiktā valsts autoceļa lietošanu, ja autoceļu lietošanas nodeva nav samaksāta, noteikta Autoceļu lietošanas nodevas likuma 11.panta otrajā daļā, piemērojot naudas sodu transportlīdzekļa īpašniekam, turētajam vai pārvadātajam no 100 līdz divsimt naudas vienībām, kas atbilst no 500 līdz 1000 *euro*.

[11] Atbilstoši Latvijas APK 243.pantā noteiktajam, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Latvijas APK 243.^{1} pants nosaka, ka pierādīšanas līdzekļi ir pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi, personu liecības, eksperta atzinums, kompetentās institūcijas atzinums, dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā, elektroniskie pierādījumi, procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātas ziņas par faktiem, lietiskie pierādījumi.

Latvijas APK 244.pants nosaka, ka amatpersona pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Izskatāmajā lietā par pierādīšanas līdzekļiem kalpo: administratīvā pārkāpuma Protokols – Lēmums (*lietas 4.lapa*), sūdzība par Protokolu – Lēmumu (*lietas 5.- 6.lapa*), autoceļa lietošanas nodevas izdruka (*lietas 7.lapa*), AS "Virši-A" čeks (*lietas 8.lapa*), autoceļu lietošanas nodevas apliecinājums ID.7799716 (*lietas 9.lapa*), Transportlīdzekļa nedēļas atskaites izdruka (*lietas 10.-11.lapa*), Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes Administratīvo strīdu nodaļas amatpersonas ziņojums (*lietas 13.lapa*), fotofiksācija (*lietas 15.lapa*), autoceļu lietošanas nodevas samaksas kontroles sistēmas vietas pase Nr.01/02 (*lietas 16.-17.lapa*), uzņēmumu datu bāzes "Lursoft" izdruka (*lietas 18.lapa*), CSDD informatīvās sistēmas izdruka (*lietas 19.lapa*), vinješu izdruka (*lietas 20.lapa*) u.c.

[12] Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{6} panta septīto un astoto daļu tiesa tieši pārbauda pierādījumus lietā. Tiesa nav tiesīga pēc savas iniciatīvas iegūt pierādījumus un tos pārbaudīt.

Izvērtējot konkrētās lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, sūdzībā norādītos argumentus, pārbaudot Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes 2020.gada 11.marta lēmuma Nr.20/3/3-1114 pamatotību, tiesa atzīst, ka Iestāde, pieņemot Lēmumu, ir pilnīgi un vispusīgi izvērtējusi visus lietā esošos pierādījumus, kas minēti šā sprieduma [11] punktā, pamatojoties uz kuriem, Iestāde pamatoti konstatējusi, ka SIA "/Nosaukums/" ir izdarījusi Latvijas APK 149.^{40} panta otrajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Tiesa Iestādes pamatojumu atzīst par pareizu un pietiekamu, tāpēc saskaņā ar Latvijas APK 289.^{13} panta trešo daļu, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šajā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams, pievienojas Iestādes motivācijai (skat. sprieduma [2] punktu) un to neatkārto.

Tiesa atzīst, ka Iestādes Lēmumā izdarītie secinājumi balstīti uz noskaidrotiem faktiskajiem apstākļiem, pareizi un pietiekamā apjomā novērtējot normatīvos aktus, kas attiecas uz konkrētās situācijas tiesisko regulējumu. Tiesa nekonstatē apstākļus, kas liktu apšaubīt Lēmumā izdarītos secinājumus par sūdzības iesniedzēja vainu Lēmumā norādītā pārkāpuma izdarīšanā.

[13] Izvērtējot sūdzībā norādītos argumentus, tiesa papildus norāda šādus apsvērumus.

[13.1] Lai gan Iestāde Lēmumā atzinusi, ka Protokols – Lēmums sastādīts atbilstoši Autoceļu lietošanas nodevas likuma 9.[1]panta pirmās un otrās daļas prasībām, tiesa konstatē procesuālu pārkāpumu, jo Protokolā – Lēmumā nav norādīts pārkāptās tiesību normas Autoceļa lietošanas nodevas likuma 2.panta pirmās daļas konkrēts punkts.

Augstākās tiesas Senāts tiesu praksē ir atzinis principu, kas balstīts uz tiesību doktrīnā nostiprinātām atziņām, ka, vērtējot procesuālo tiesību normu pārkāpumus un to ietekmi uz procesa rezultātu, ir jānoskaidro, vai šis pārkāpums varēja ietekmēt galīgā lēmuma saturu. Ja pārkāpums to varēja ietekmēt, tas uzskatāms par būtisku (*skat. Senāta 2005.gada 15.marta spriedumu lietā Nr.SKA – 59 [14], 2005.gada 8.novembra spriedumu lietā SKA – 337 [8]*), proti, jāpastāv cēloņsakarībai starp procesuālo un citāda lēmuma neiespējamību (*skat. Senāta 2005.gada 22.novembra spriedumu lietā Nr.SKA-374 [10]*). Pretējā gadījumā atzīstams, ka ir pieļauts tāds procesuālais pārkāpums, kas lēmuma saturu pēc būtības neietekmēja un ietekmēt nevarēja, ka pieļauts procesuāls pārkāpums, kas nav būtisks.

Tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā fakts, ka netika norādīta pārkāptās tiesību normas panta daļas konkrētas punkts, pats par sevi nevar tikt uzskatīts par tādu procesuālu pārkāpumu, kas būtiski aizskartu pie administratīvās atbildības saucamās personas tiesības vai pasliktinātu tās stāvokli, ierobežotu personas tiesības uz aizstāvību. Tādējādi tiesa uzskata, ka minētais apstāklis nav ietekmējis un nevarēja ietekmēt pārkāpuma faktisko apstākļu vērtējumu un nodarījuma pareizu kvalifikāciju, atzīstot, ka lietā netika pieļauti tādi procesuāli pārkāpumu, kas būtu par pamatu Lēmuma atcelšanai.

[13.2] Autoceļu lietošanas nodevas maksāšanas kārtība noteikta 2014.gada 26.maija Ministru kabineta noteikumu Nr. 272 "Autoceļu lietošanas nodevas maksāšanas, iekasēšanas un administrēšanas kārtība" II nodaļā, 3.punktā norādot kopumā četrus šāda maksājuma pakalpojumu veidus un katram no tiem izvirzot konkrētas izpildes prasības, kas attiecīgi ir uzskaitītas 5.- 7.[1] punktos.

Lietā nav strīda, ka sūdzības iesniedzējs 2020.gada 3.janvārī plkst. 06:21:27 ir veicis vinjetes iegādi, apmaksu veicot skaidras naudas maksājumā autoceļu nodevas iekasēšanas pakalpojuma sniedzēja vietā – AS "Virši – A" DUS "Krustpils", Jēkabpilī. No pielikumā esošā autoceļu lietošanas nodevas apliecinājuma ID.7799716 redzams, ka nodevas samaksas periods Transportlīdzeklim ir no 03.01.2020 plkst. 23:55 līdz 04.01.2020 plkst. 23:54.

Atbilstoši Autoceļu lietošanas nodevas likuma 4.panta otrajai daļai, nodevas dienas likmes samaksa dod tiesības lietot valsts galvenos un reģionālos autoceļu 24 stundas no nodevas maksātāja norādītā autoceļu lietošanas sākuma laika.

Tiesa atzīst, ka sūdzības iesniedzējs maldīgi uzskata, ka ir izpildījis Ceļu satiksmes likuma 25.panta 3.[1] daļā noteikto pienākumu – pārliecināties, vai ir samaksāti tie normatīvajos aktos noteiktie nodokļi vai nodevas, kas maksājami pirms dalības ceļu satiksmē, jo lietā ir noskaidrots, ka sūdzības iesniedzējs pirms likumā noteiktā valsts autoceļa posma lietošanas nebija vērīgs un nepārliecinājās par autoceļu lietošanas nodevas apliecinājumā ID.7799716 iekļautās informācijas pareizību, tādējādi pieļaujot nodevas maksāšanas pārkāpumu.

Tā kā uz pārkāpuma fiksēšanas brīdi transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrs nesaturēja ziņas ieraksta veidā par autoceļa lietošanas samaksu, ir atzīstams, ka Protokolā – Lēmumā norādītajā laikā un vietā Transportlīdzeklis tika vadīts bez samaksātas autoceļu lietošanas nodevas, tādējādi izskatāmajā lietā pamatoti konstatēts administratīvais pārkāpums un SIA "/Nosaukums/" piemērots sods par Latvijas APK 149.[40] panta otrajā daļā paredzēto pārkāpumu.

[14] Vērtējot sūdzības iesniedzējam piemēroto sodu, tiesa atzīst, ka sūdzības iesniedzējam ir piemērots minimālais sods, kas paredzēts par Latvijas APK 149.[40] panta otrajā daļā noteikto pārkāpumu, tādējādi ievērojot Autoceļu lietošanas nodevas likuma 9.[1] panta otrajā daļā noteikto – par pārkāpumu, kas fiksēts ar tehniskajiem līdzekļiem, neapturot transportlīdzekli, transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā norādītajam transportlīdzekļa turētajam uzliek minimālo naudas sodu, kāds par attiecīgo pārkāpumu pārvadātajam paredzēts Latvijas APK.

No minētā izriet, ka Iestādei lietderības apsvērumi soda mēra noteikšanai nebija jāveic un arī tiesai nav tiesiska pamata sūdzības iesniedzējam piemērotā soda mēra grozīšanai.

Papildus tiesa norāda, ka juridiskai personai nevar piemist administratīvā pārkāpuma subjektīvā puse – psihiskā attieksme pret izdarīto pārkāpumu, tādējādi sūdzībā norādītais par pārkāpuma izdarīšanu aiz neuzmanības, nevar ietekmēt izskatāmajā lietā sūdzības iesniedzējam piemēroto sodu.

Izskatāmajā lietā nav piemērojami arī Administratīvās atbildības likuma 4.panta otrās daļas nosacījumi, jo Autoceļu lietošanas nodevas likuma 11.panta otrajā daļā noteiktās tiesiskās sekas nav labvēlīgākas Latvijas APK 149.[40] panta otrajā daļā noteiktajām.

[15] Izskatot sūdzību, tiesa ievēro procesuālās ekonomijas principu un ņem vērā Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2008.gada 2.oktobra spriedumā lietā Nr. SKA-378/2008 minētos norādījumus, kurā Senāts, atsaucoties uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņām, savos nolēmumos vairākkārt ir norādījis, ka no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet, ka tiesas pienākums ir argumentēt spriedumus, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesnešiem ir jāuzklausa argumenti, bet viņiem nav pienākuma detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa.

[16] Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka Lēmums administratīvā pārkāpuma lietā ir pamatots un atstājams spēkā, bet sūdzība noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas APK 289.[12] panta otrās daļas 1.punktu, 289.[6] – 289.[7] pantu, 289.[13]., 289.[17]- 289.[18] pantu, tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes 2020.gada 11.marta lēmumu Nr.20/3/3-1114, bet SIA "/Nosaukums/" sūdzību noraidīt.

Spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2020.gada 16.novembrī.

Spriedumu desmit darba dienu laikā no pilna nolēmuma pieejamības dienas tiesas kancelejā ir tiesības pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesai, apelācijas sūdzību iesniedzot Zemgales rajona tiesā.

Tiesnese I.Salaka